

nem, quam supra proposuimus. Recte cogitant aduersarij dilectionem esse legis impletionem, & obedientia erga legem certe est iusticia, sed hoc fallit eos q̄ putant nos ex lege iustificari. Cum autem nō iustificemur ex lege, sed remissionem peccatorum & reconciliationem accipiamus fide propter Christum, non propter dilectionem aut legis impletionem, Sequitur necessario, q̄ fide in Christum iustificemur.

Deinde illa legis impletio, seu obedientia erga legem, est quidem iusticia cum est integra, sed in nobis est exigua & immunda. Ideo non placet propter seipsam, non est accepta propter seipsam. Quanc̄ autem ex his quæ supra dicta sunt constet iustificationem, non solum initium renouationis significare, sed recōciliationem, qua etiam postea accepti sumus. Tamen nunc multo clarius perspici poterit, q̄ illa inchoata legis impletio non iustificet, quia tantum est accepta propter fidem. Nec est confidendum, q̄ propria perfectione, & impletione legis, coram Deo iusti reputemur, ac non potius propter Christum.

Primum, quia Christus non desinit esse mediator, postq̄ renouati sumus. Errant qui fingunt eum tantum primam gratiam meritum esse, nos postea placere nostra legis impletione, & mereri vitam aternā. Manet mediator Christus, & semper statuere debemus, q̄ propter ipsum habeamus placatum Deum, etiam si nos indigni simus. Sicut Paulus aperte docet, cum ait. Nihil mihi conscius sum, sed in hoc non iustificatus sum, sed sentit se fide reputari iustū propter Christum, iuxta illud, Beati quorum remissæ sunt iniquitates